Poniższe zdjęcia przedstawiają przykładowe ułożenie elektrod stosowane przy elektroterapii kończyny górnej i dolnej. Ułożenie elektrod dobiera się w zależności od celu zabiegu (np. stymulacja mięśniowa, łagodzenie bólu) oraz wielkości i kształtu mięśnia.

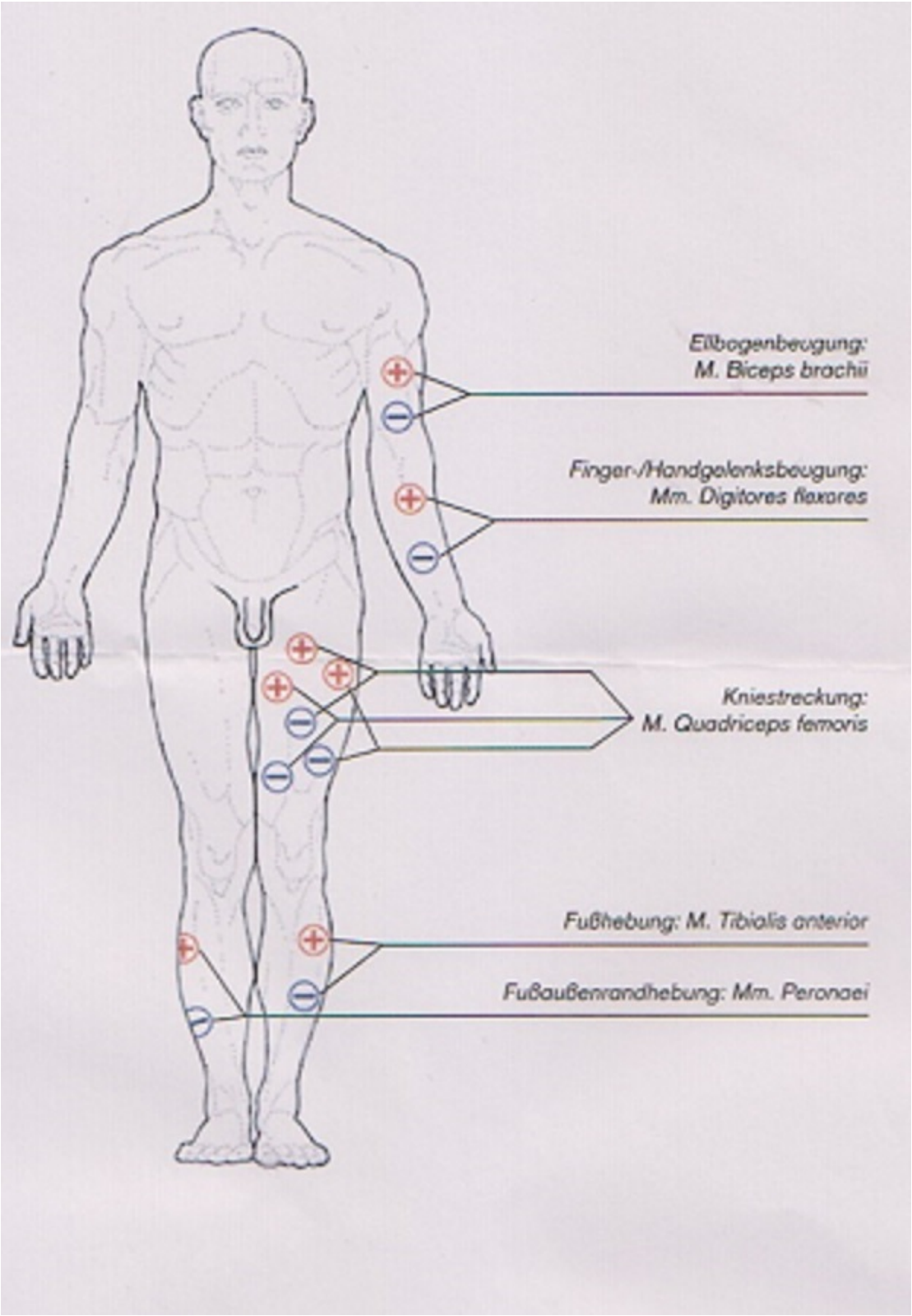
Ellbogenbeugung:
M. Biceps brachii
Finger-/Handgelenksbeugung:
Mm. Digitores flexores
Kniestreckung:
M. Quadriceps femoris
Fußhebung: M. Tibialis anterior
Fußaußenrandhebung: Mm. Peronaei

Ułożenie bipolarne nad docelowym mięśniem. Zalecane jest ustawienie elektrod wzdłuż włókien mięśniowych i zachowanie odległości zazwyczaj 2–5 cm między elektrodami. Przed zabiegiem skórę należy oczyścić i odtłuścić; unikać nakładania elektrod na uszkodzoną skórę oraz bezpośrednio na stawy.

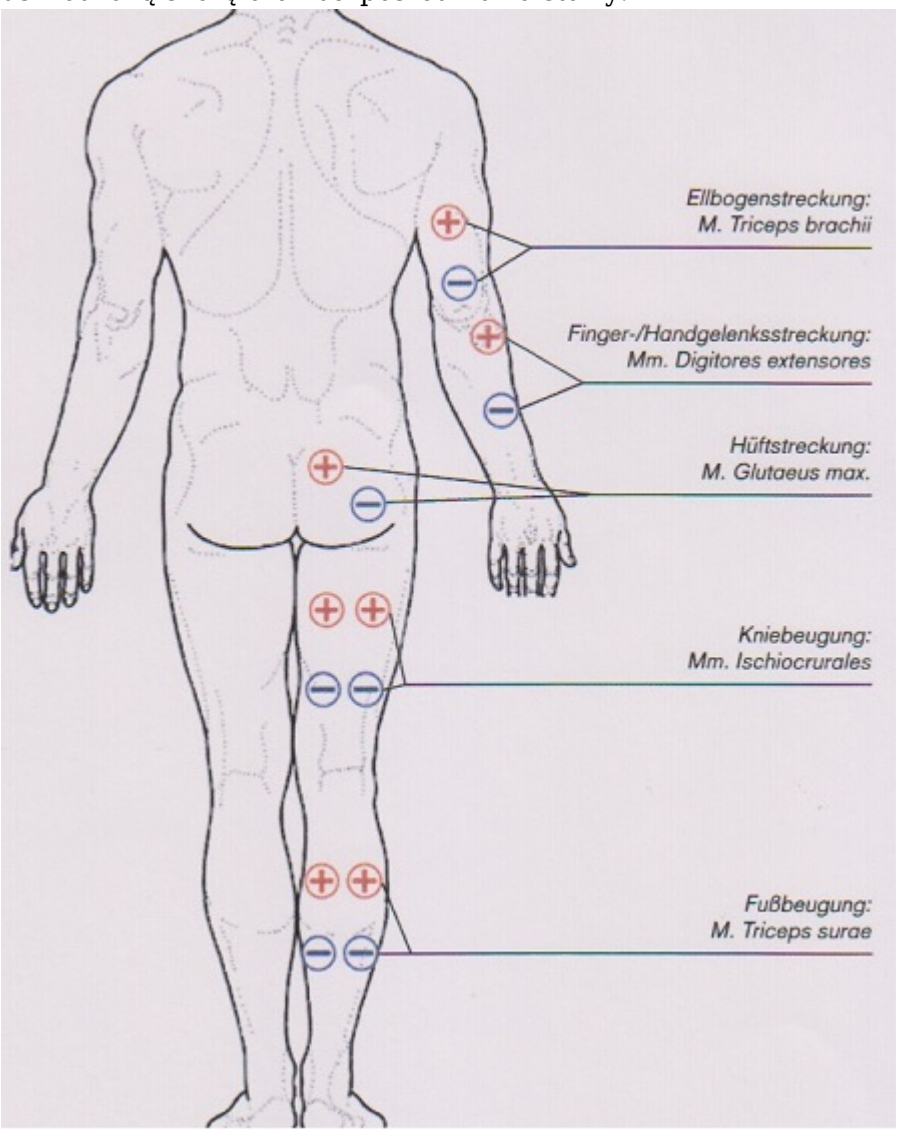

Dla kończyny dolnej często stosuje się większe elektrody — większa powierzchnia zmniejsza gęstość prądu. Przy stymulacji funkcjonalnej elektrody umieszcza się tak, aby obejmowały początek i przyczep mięśnia. Należy monitorować odczucia pacjenta i przestrzegać przeciwwskazań (np. obecność rozrusznika serca, ciąża, uszkodzenia skóry).